

Đề bài:

**Gia đình em
(hoặc người em
quen) có nuôi gà.**

**Hãy tả lại một
con gà trống mà
em (hoặc bạn
em) chăm sóc.**

Bài làm 1

Ó... ó... o, Ó... ó... o, Ó... ó... o... đó là tiếng chú Gà trống của nhà tôi cất tiếng gáy báo hiệu một ngày mới bắt đầu. Chú ta thuộc giống gà pha, được mẹ tôi xin ông ngoại về để tôi nuôi từ ngày còn bé xíu.

Khi mới đem về, chú ta chỉ to hơn hai nắm tay tôi, còn bây giờ chú ta đã to khỏe như một lực sĩ trên võ đài. Chú khoác trên mình một tấm áo màu đỏ tía. Hai cánh và chiếc đuôi màu xanh biếc, dáng dấp mới oai vệ làm sao! Đầu chú to như quả bóng bàn, được trang điểm bằng cái nón hình bánh lái tàu và đỏ chót như hoa phượng. Đôi mắt long lanh như thủy tinh. Lúc nào cũng liến láu quanh. Cái mỏ nhọn vàng ươm, khoằm xuống nhưng khi ăn rất nhanh, không thua kém các chú gà trống khác đâu! Hai chân chú to, khỏe và cao như gà nòi chính hiệu được bao bọc bởi một lớp vỏ sừng màu vàng nghệ, giống như bộ giáp chiến trận với những chiếc cựa sắc nhọn. Đôi cánh của chú thật tuyệt, màu xanh biếc điểm màu vàng rất đậm dáng, mỗi lúc chú dang ra y hệt giống cái quạt của tiết mục múa quạt mà em thường được xem trên truyền hình. Đuôi của chú đủ màu sắc, cong cong hình cánh cung. Có những chiếc lông tam sắc: đỏ, xanh, đen quần lại như một nét hoa văn càng tôn thêm vẻ *hào hoa phong nhã* cho chú.

Trong sinh hoạt với đàn, chú ta khá háu ăn, khi tôi vãi thức ăn ra sân, chú ta chạy ào ngay đến, tranh ăn với các chú gà trống khác, mổ mổ nhanh xuống đất phát ra tiếng kêu: *Tục... tục... tục...* Những chú gà trống khác, trông thấy chú, đều *nhường nhịn* để chú ta thoải mái đánh chén. Tuy nhiên, chú ta cũng khá *ga lăng* với các cô gà mái và mấy chú gà con, mỗi khi có được miếng mồi ngon chú lại san sẻ cho mấy cô Gà mái và lũ gà con... Mỗi khi cô gà mái hay lũ gà con gặp những chú gà trống khác uy hiếp, chú ta lại nhảy xổ ra bảo vệ, lúc đó, chú ta thật hùng dũng và oai vệ.

Tôi rất thích chú Gà trống này, chú là chiếc đồng hồ báo thức của gia đình tôi. Tôi sẽ chăm sóc chú thật tốt, để tiếng gáy của chú ngày càng trong hơn, hay hơn.

Bài làm 2

Hoàng nguyên soái

Nhà em nuôi mười mấy con gà, đầu đàn chính là con gà trống to lớn, mạnh mẽ oai phong mà cũng rất điển dáng. Đầu nó có cái màu đỏ chót, to mềm, đổ về một phía. Thân nó màu vàng chóc óng ánh như cái áo bào. Cái đuôi đen dài cong vút lên với hai cái lông dài trội hẳn. Trông qua không khác gì hai cái đuôi vênh sau lưng vị nguyên soái võ tuồng. Em đặt cho nó cái tên thật xứng: *Hoàng nguyên soái*. Nói thật ra, *Hoàng nguyên soái* xứng đáng là một nguyên soái. Thường ngày, *nguyên soái* rất yêu sĩ tốt và rất được *bộ hạ* yêu mến. Nó dẫn đầu *sĩ tốt* anh dũng đánh địch.

Có lần mẹ bảo em cho gà ăn, em cầm cái máng đặt xuống đất. Những con gà trong sân thấy liền ào ào lại xem, không có thức ăn, liền nghênh cổ

kêu inh ỏi. Em bảo: *Vội gì nào, xéo ngay!* Em vốc một vốc ngô, lại một vốc thóc lép, sau đó đổ nước vào. Bọn gà nhào vào ăn. Thế nhưng *Hoàng nguyên soái* vẫn đứng nguyên quan sát đàn quân, như đang điểm lại quân sĩ. A! Thiếu hai đũa. Nó lập tức quay ra kêu coọc, coọc, coọc mấy tiếng. Hai con gà ngoài sân nghe thấy tiếng, vội chạy về đàn. *Hoàng nguyên soái* thấy quân lính không thiếu một tên, lúc đó mới vào *bàn tiệc*.

Khi chúng đàn say sưa ăn thì một anh gà trống bạch nhảy qua tường. Bất kể ba bảy hai một, ào vào tranh ăn. *Hoàng nguyên soái* thấy vậy liền nổi nóng, quyết không tha tên giặc ngoại xâm này, nó chạy băng tới, trợn tròn mắt, lông cổ xù cả ra, sát khí đằng đằng, xông vào trận. Anh chàng gà trống bạch cũng đâu chịu lép, cũng mắt trợn tròn bằng hạt đậu tương, lông cũng xù ra thủ thế. trông kia *Hoàng nguyên soái* diều võ dương oai thật là uy phong. Và cả hai chú cũng tựa hồ kì phùng địch thủ. Trông chừng sắp xảy ra một trận *huyết chiến*. Em liền lùi về sau đứng xem, bọn *sĩ tốt* cũng dạt sang hai bên, không còn để ý gì đến ăn uống nữa.

Hai chú đánh đứ một chặp, rồi sau đó *Hoàng nguyên soái* ra đòn, tựa nhau hổ đói vồ mồi. *Bạch tướng quân* đỡ đòn, tướng và soái hỗn chiến, quần nhau. Cổ và đầu chúng đều có vết máu, lông cũng rụng rải rác. Tới mười mấy hiệp mà vẫn không phân thắng bại. *Bạch tướng quân* kịp quay đầu, *Hoàng nguyên soái* nhảy tới mổ vào mào nó, gì chặt, máu trào ra. *Bạch tướng quân* mất thế, cố sức giãy giụa. Khi thoát ra khỏi, liền ú té chạy, không dám quay đầu lại nữa.

Còn *Hoàng nguyên soái* thì sao? Chú ta không cần đuổi theo mà ngẩng đầu, ưỡn ngực, ra chiều đắc ý. Khi thấy *Bạch tướng quân* chạy mất tăm thì mới ung dung đi lại giữa đám *sĩ tốt*, coọc vài tiếng, như tuyên bố: *Chiến thắng rồi! chiến thắng rồi!* Lũ *sĩ tốt* vừa nãy đứng xem say mê, lúc này cũng như reo lên chúc mừng chiến công của chủ soái, rồi cùng chủ soái bước vào *bữa tiệc mừng chiến thắng*.

(Dẫn theo Nguyễn Quốc Siêu)

Bài làm 3

Trong đàn gà của nhà em, em thích nhất chú gà trống. Em đặt tên cho chú là *Lông Mướt*.

Đúng với cái tên, chú gà trống có bộ lông vàng mượt như nhung và lấp lánh dưới ánh mặt trời trông rất đẹp. Đầu chú hình hột xoàn, mắt chú nhỏ cỡ nút áo. Mỏ của chú cứng và trên đầu có một cái mào đỏ thắm trông rất đẹp. Đuôi của chú vòng ra phía sau trông giống như cây chổi nhỏ. Chân gà trống có móng sắc và đôi cựa to khỏe. Đôi khi nghịch ngợm, chú cũng đá nhau với các chú gà khác trong xóm em.

Hàng ngày, chú gà trống của em đánh thức cả xóm dậy với tiếng gáy quen thuộc *Ó ó o! Ó ó o!* Khi chú gà gáy, cổ chú phình lên, ngực ưỡn ra

trước và vỗ cánh phành phạch oai vệ như một chàng võ sĩ. Tiếng gáy của gà trống vừa vang lên, mọi người đều thức giấc. Anh công nhân sửa soạn để tới xưởng, bác nông dân chuẩn bị ra đồng. Còn chúng em cũng thức giấc sửa soạn để đi học.

Em rất yêu quý chú gà trống nhà em vì chú vừa đẹp, vừa oai vệ và dũng mãnh. Chính vì có gà trống gáy sáng mà em biết dậy sớm để đi học đúng giờ. Em xem chú gà trống của mình như người bạn thân thiết và hằng ngày chăm sóc chú chu đáo. Em cho chú ăn thóc và dọn chuồng sạch sẽ để gà trống mau lớn, khỏe.

(Châu Trần Diễm Ái)

Bài làm 4

Đó là chú gà trống nòi mẹ mình nuôi từ ngày chị em chú bắt đầu sống tự lập. Mới đó mà đã năm, sáu tuần trăng qua.

Giờ đây chú đã là một thanh niên tráng kiện. Tuần trước cân thử, cứ tưởng chú nặng độ ba kí là cùng. Ai ngờ, chú lên tới ba kí sáu, vạm vỡ như một đồ vật ngoại hạng. Bạn bè cùng xóm với chú đều phải kiêng nể trước thân hình hộ pháp của chú. Nhìn bộ mã và dáng đi, điệu đứng của chú, ai cũng tấm tắc khen chú là *một đấng hào hoa phong nhã*. Cái mào của chú mới tuyệt làm sao! Trông chẳng khác gì cái vương miện của các ông hoàng thường hay đội trong các tuồng cải lương xuất hiện trên truyền hình. Cái vương miện màu đỏ tươi như màu đỏ chói của phượng vĩ ấy như tôn lên địa vị chủ soái ở cái xóm đông đúc này. Cái mỏ của chú trông như hai mảnh thép hình vòng cung ép lại dùng để kiếm ăn và tự vệ. Đôi mắt sáng tròn như hai hạt ngọc lúc nào cũng lóng la lóng lánh.

Là một chú Gà đã trưởng thành, toàn thân chú được bao phủ bằng một lớp lông màu đen xanh óng ánh như rắc các hạt kim tuyến. Bao quanh cái cổ là một lớp lông mịn và mềm nhưng thẫm, làm cho da cổ vốn lúc nào cũng đỏ au lại thêm sắc màu rần rỏi tô điểm. Đôi chân vừa to lại vừa cao được bao bọc bởi một lớp vảy sừng màu vàng nghệ. Hai cái cựa chòi ra như hai mũi đinh mười nhọn hoắt, đó là một thứ vũ khí lợi hại, giúp chú đánh bại mọi đối thủ trong vùng, nâng chú lên địa vị thống soái. Bộ lông đuôi của chú mới rực rỡ làm sao! Những chiếc lông ba màu: vàng, đen, trắng pha lẫn, dài thượt cong vút về sau, tạo cho chú một dáng khõe vể khõe khoắn, cân đối lại vừa tăng thêm những nét duyên dáng bảnh trai của một thanh niên vừa mới lớn.

Sáng nào cũng vậy, khi tiếng chuông nhà thờ ngân một hồi dài réo rắt, đã trông thấy chú đứng vắt vẻo trên cành ổi cạnh hồi nhà, vỗ cánh phành phạch rồi cất giọng hát vang bài ca muôn thuở: *Ồ! ó! o!* rộn khắp thôn xóm như đánh thức mọi người cùng dậy. Hát chán, chú lại đứng chờ, đứng chờ...

Mấy chị Gà mái tơ nghe tiếng hát của chú vội chen nhau ùa ra sân. Từ trên cành ổi cao, chú vỗ cánh, nhún mình, nhoáng một cái đã thấy chú đứng cặp kê bên mấy chị Gà mái nâu mặt đỏ, lông mượt từ bao giờ. Có lẽ trên mười chị Gà mái, chú thích nhất cô gà mái nâu này, có thể vì bạn cùng lứa với chú chăng? Ngược lại, chị ta cũng rất thích kèm cặp bên cu cậu. Mỗi lần chú kiếm được miếng mồi ngon, bao giờ chú cũng *tục!... tục!* mời chị Gà mái nâu cùng chén. Có lúc chú nhường hẳn cho chị mà không hề đắn đo do dự chút nào. Chú có tài *ga lãng* nên chị mái nào cũng thích được sóng đôi cùng chú.

Đối với bạn bè hàng xóm cùng giới với chú thì chú tỏ ra khá khắt khe, thậm chí nhiều lúc mất *lịch sự* nữa. Mỗi lần chugns bạn lảng giềng cặp kê với bất kì một chị Gà mái nào trong đàn là chú tỏ thái độ phản ứng ngay. Chú lặng lẽ tách khỏi đàn kẻ một đường vòng cung, áp sát đôi phương, dừng lại, vỗ cánh phành phạch làm bụi bay mù mịt. Sau đó chú dướn cổ cất cao giọng *đô trưởng* ca bản Ồ... ó... o! như vừa thách thức vừa đe dọa. Các bạn lảng giềng đã nhiều phen vì *lòng tự trọng* đã thử sức với chú. Biết mình không phải là đối thủ, thấy chú sắp sửa gây sự đã vội vàng *cao chạy xa bay*, vừa tăng tốc, vừa ngoái đầu nhìn lại, có vẻ nuối tiếc một dịp vui bị chú ta cướp mất. Những lúc như vậy, chú có vẻ đắc thắng, tự hào, lững thững trở lại đàn với một dáng vẻ kهن kiêu tự đắc. Đối với người ngoài thì vậy đó. Trong nhà, hình như chú không hề hiếp một ai, lúc nào cũng tỏ ra độ lượng, bao dung.

Mình quý chú trông nòi lăm lăm, không chỉ chú là niềm tự hào kiêu hãnh của mình với chúng bạn cũng xóm mà còn là kết quả lao động đầu tay của mình trong suốt năm, sáu tháng nay. Ngoài ra chú còn là chiếc đồng hồ báo thức chính xác, vui nhộn, sống động nhất mà các hãng đồng hồ *Radô*, *Gi-mi-kô* hiện đại ngày nay chẳng bao giờ tạo ra được.